

VÁCLAV CHUDOMEL

KAREL SCHESTAUBER, RADEK NAROVEC

Třetí maratonský mušketýr

NEJSLAVNĚJŠÍ OBDOBÍ ČESKÉHO MARATONU JE SPOJENO HLAVNĚ SE TŘEMI JMÉNY TĚCH, KTEŘÍ PRONIKLI DO EVROPSKÉ A SVĚTOVÉ ŠPIČKY: EMIL ZÁTOPEK, PAVEL KANTOREK A VÁCLAV CHUDOMEL. ČTVRTÝM MUŠKETÝREM SE STAL AŽ V DEVADESÁTÝCH LETECH MINULÉHO STOLETÍ KAREL DAVID.

Příští rok oslaví Václav Chudomel, čtyřnásobný maratonský mistr Československa, kulaté 80. narozeniny. Od úrazu před pěti lety tento bývalý atlet menší, ale stále štíhlé postavy hůř slyší. Pořád se snaží udržovat v pohybu – jezdí na kole, denně chodí do lesa a velmi se zajímá o dění kolem sebe. Jak jinak, hltá i přenosy z atletiky a jiných sportů. Jakmile se oteplí, pobývá se svou ženou na skromné chatě nedaleko Prahy.

Naší návštěvou byl zjevně potěšen („dneska už si na mne nikdo nevzpomene“) a odměňuje se za to hodně svérázně: po obligátní prosbě fotografa o zapózování s poháry a medailami trpělivě postojí, aby nás následně šokoval: „Vemte si to. Jinak to vyhodím. Co s tím...“ Z pohárů v redakci pak identifikujeme i ty, které obdržel za některý se skvělých výkonů při svém oblíbeném Košickém maratonu, kde startoval hned desetkrát a dokonce tam poměřil síly i s takovou legendou, jakou byl etiopský běžec Abebe Bikila.

„S Bikilou jsem startoval na olympijských hrách v Tokiu, ale také v Praze na Běhu Rudého práva, a právě v Košicích. Snažil jsem se mu tam tehdy hned po startu utéct, ale na desátém kilometru nás všechny předjel jako lokomotiva!“

„Vzpomínky však mám také na dalšího světového šampiona, Australana Rona Claraka (pozn.red.: osmnáctinásobného světového rekordmana), který v roce 1966 startoval v Praze na Slávii v Edenu na tři kilometry. Po závodě podal všem soupeřům ruku,“ zastavuje se u malé fotky, kterou má dodnes stranou od bohatého archivu fotografií, přímo v pouzdře vedle občanského průkazu.

Na rozdíl od slavnějšího Zátopka, který běhal za ATK, ÚDA a dnešní Duklu a jehož podmínky by se v dnešní terminologii daly nazvat skoro jako profesionální, Chudomel pracoval jako cukrář. Běhat tak mohl jen před směnou a pak až po práci. Neměl ani žádnou speciální maratonskou stravu, prostě „jedl všechno, hlavně sladké,“ jak

poznává jeho žena. „Ještě dnes nemá problém sníst za jediný den třeba deset tatranek,“ směje se. V té době nabíhal měsíčně 400 až 600 kilometrů.

„V čem byl Emil lepší než vy?“ vyslovíme hodně odvážnou otázku. Namísto podrobné analýzy či snad dokonce výmluv se dočkáme lakonické odpovědi: „Víc běhal... a byl v Dukle.“ Přesto je však ze slov hostitele cítit velký respekt vůči legendě české atletiky: „Všichni jsme ho obdivovali a byl pro nás velkým vzorem.“

Sám Václav Chudomel se ale může chlubit výsledky, které by mu ještě v dnešní době zaručovaly mediální výsluní. Zdolal rovnou padesátku maratonů, přičemž jeho deseti nejlepších výkonů dává skvostný průměr 2:22:07,8. Jeho nejlepší československý výkon (2:15:26) platil předlouhých 11 let, než jej překonal Miroslav Krsek.

Ze sportovní rodiny přitom nepochází a s běháním začal dokonce až po vojně, ze které byl předčasně propuštěn, protože

OSOBNÍ REKORDY

3 000 m.....	8:19,0
5 000 m.....	14:19,6
10 000 m.....	29:39,8
hodinovka.....	19.296 metrů
20 000 m.....	1:02:10,8
maraton.....	2:15:26,0

FOTO: MARTIN SYMON

Václav Chudomel
Chudomel Václav

ce, jak hodnotí dnešní maraton.

„Světová rekordmanka Paula Radcliffová mne již stihla o vteřinu překonat,“ směje se. „Vývoj se nedá zastavit. A Afričané, to je úplně jiná kategorie...

Naši už moc dobře neběhají, ale líbí se mi třeba Štefko.“

Věříme, že Václav Chudomel předal něco ze svých genů skvělého maratonce svým potomkům. Jeho vnuk Jakub Hlas nyní trénuje v Dukle Praha a možná bychom si měli jeho jméno zapamatovat! ▲

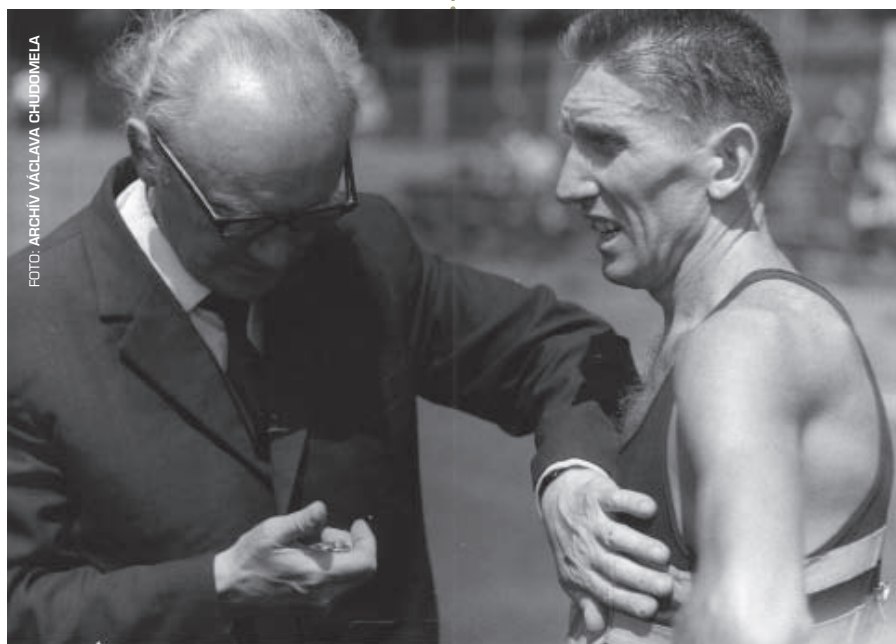
– jak sám říká – „nesnášel zbraně“. Nejprve to byl přespolní běh a střední tratě, až později přešel na delší běhy. Na start svého prvního maratonu se tak postavil teprve v 29 letech. Od začátku běhal v ČKD Spartak Staligrad, který se po roce 1968 vrátil k původnímu názvu Bohemians Praha.

Velmi rád vzpomíná na své trenéry, Dr. Ladislava Fišera a Jiřího Nezbedu, jejichž jména za večer s úctou vysloví hned několikrát. Ukazuje přitom na fotku, na které mu prvně jmenovaný měří tep po jednom z intervalových tréninků. „Kromě běhu mne bavilo plavání a cyklistika, na další záliby a koníčky bohužel nezbýval čas.“

Vrcholovou kariéru zakončil ve čtyřiceti letech, kdy ještě zvládl být sedmý v tehdejší Československu s maratonským časem 2:27:26,4. Zůstal u rekreačního běhání a pokračoval v rozšiřování sbírky startů na populární Velké kunratické (celkem jich má 44, z toho dvě vítězství) a na Běchovicích (30 startů a několik druhých míst).

Smutnou kapitolou jeho života byl až rok 2006, kdy po pádu utrpěl úraz hlavy a téměř ztratil sluch. Nikoliv však vitalitu! „Ani přes velké tréninkové dávky jsem nikdy neměl žádné zdravotní problémy,“ chlubí se právem. Dobrá nálada mu nemizí ani při otáz-

FOTO: ARCHIV VÁCLAVA CHUDOMELA

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY

- 1961 – První maratonský start v Úpici (Ratibořický maraton) končí vítězstvím a skvělým časem 2:19:15,8, v tomto roce nejlepším na světě!
- 1962 – 10. místo v maratonu na ME v Bělehradu
- 1963 – výhra na maratonu v nizozemském Enschede a třetí místo v Košicích v čase 2:18:02,6, čímž se rovněž zařadil na třetí místo v Evropě
- 1964 – maratonský čas 2:15:26 při závodě Windsor - Chiswick byl třetím nejlepším časem roku a osmým nejlepším do té doby, následně 18. místo na OH v Tokiu
- 1966 – na ME v Budapešti opět 18. místo
- 1968 – výhra na maratonu v Košicích
- 1969 – čtvrtý titul mistra republiky (po letech 1963, 1966 a 1968)